

VESTI IZ SLOVENIJE

S POMOČJO SOVJETSKE in drugih ambasad v Beogradu se tiskajo in po Jugoslaviji širijo razni letaki, v katerih se odkrito napada Tita in njegovo politiko. Te ambasade so tudi vir širjenja raznih drugih vesti, ki gredo od ust do ust. Med seboj kominformisti odkrito govorijo, da bo na poletje prišlo do državljanske vojne. Ambasade skrbe, da se med komunisti po Jugoslaviji širijo vsi članki bitena kominforme. Ambasade širijo tudi pojedine, posebne, v ta namen tiskane in izdane brošure proti Titu. Stalno prihaja po tajnih poteh v Jugoslavijo tudi Nova Borba, list, ki ga jugoslovanski komunisti izdajajo v Pragi.

IZ BOLGARSKE, Albanije, Rumunije in Madžarske se utihotaplja v Jugoslavijo kominformisti, ki so bežali iz Jugoslavije pred Titom a morajo sedaj po nalogu Moskve nazaj v domovino, da pomagajo pri rušenju Tita.

NA UPOR proti Titu neprestano pozivajo radijske postaje Sofija, Tirana, Moskva, Bukarešta in trdijo, da so v vseh teh deželah organizirani vojaški in propagandni centri za boj proti Titu. Vojaški štab protititovskih akcij pa je sedaj v Tirani v Albaniji. Radijo Moskva trdi, da je bilo na jugoslovansko-albanski meji že nekaj prask med Titovimi vojniki in kominformisti, pa ne pove, koliko ljudi je bilo v teh borbah.

STARI KOMUNISTI so večinoma za kominforme. Tudi med najbližjimi Titovimi sodelavci so, pa se morajo priteževati, ker je Moskva dala tak nalog takoj, ko je bilo večje število njenih najboljših ljudi zaprtih ali pa so izginili. Najbolj vdani so sedaj Titu takozvani sopotniki. To so ljudje, ki nikoli komunisti niso bili, ki so se iz špekulacije Titu pridružili in mu služili za razne umazane in zločine. Ti, seveda, se morajo za Tita boriti do konca, kajti z njegovim koncem bo nastopil tudi njihov, ker jih kominformisti globoko sovražijo.

RADI TITOVE AKCIJE proti kominformistom, pa Tita ni nič ublažil svojega preganjanja drugih nekomunističnih državljanov. Nasprotno. On sedaj "mora" uprizorjati posebne krutosti proti reakciji, da njegovi ljudje vidijo, da je še vedno komunist in da ima njegovo časopisje vedno novega materijala, da piše o Titovi zvestobi komunistu in o njegovem sovraštvu do vsakega pojma kapitalizma in demokratov v zapadnem smislu te besede.

IZGLEDA, da položaj v Jugoslaviji precej "dozoreva." Kom-

informisti mislijo, da imajo vedno bolj vse pripravljeno, da lahko udarijo, ko bo Moskva namignila.

TAKOJ BO NASTALA ZME-DA v vojski, ki itak ni zanesljiva, takoj bi zadevo pograbil tudi razni drugi Titovi sovražniki, če bi le imeli malo upanja, da bi se stvar mogla obrniti v njihovo korist. Vprašanje je, ali bo Moskva dala tak namig. Če ceni, da se zapadne sile ne bodo vojaško angažirale v jugoslovanski civilni vojni, bo verjetno to storila, drugače pa ne, ker noče riskirati spora, ki bi prinesel uspeh zapadnim demokracijam. Vsekako pa je treba biti zelo pazoren vsak, ki ima kak interes na rešitvi jugoslovanskega položaja.

ŽUPNEGA UPRAVITELJA Stanka Erzarja so aretirali v Ribnici. Odpeljali so ga v zapor. Ljudje ne vedo zakaj se je to moralo zgoditi. Aretacija je bila skoro istočasno kot so odvedli v zapor tudi župnika Petra Flajnika v Kočevju.

PROSLULI MIKUŠ, bivši duhovnik in sedaj profesor zgodovine partizanske revolucije v Sloveniji na ljubljanski univerzi je na sestanku v Ribnici odkrito povedal, da bodo sledile še nove "redukcije duhovnikov" v Sloveniji. To se z drugimi besedami pravi, da jih bo še več preganjanih in zaprtih.

AMERIŠKI ZASTOPNIK Reber je med Velikonočnimi prazniki obiskal vso avstrijsko-jugoslovansko mejo. Nemci se nekaj jezijo sedaj nanj in pravijo, da je potem šel tudi v Jugoslavijo.

Volitve s pretepom v Boliviji

La Paz, Bolivija. — V Boliviji so bile volitve v državni parlament. Pri tej priliki sta se v glavnem mestu pred predsedniškimi palačo spopadli socijalistična skupina in kolona volivcev prejšnjega predsednika in se stekli. Dva človeka sta bila ubita na mestu, več pa je, težko ranjenih. Volili so 66 članov parlamenta in devet senatorjev.

Forrestal bo popolnoma ozdravel sredi maja

Washington. — Tajnik za državno brambo Johnson je povedal, da je njegov prednik Forrestal že toliko okreval, da se more reči, da bo ozdravel. Popravljanje zdravja bo morda trajalo še par tednov. Proči sredi maja pa upajo zdravniki, da bo njegovo zdravje zopet popolnoma v redu.

Izgledi za mir med Izraelom in sosedi

Lausanne, vica. — Konferenca zastopnikov Izraela in arabskih držav, ki skuša določiti končne pogoje miru za vse sosedbe Izraela, lepo napreduje in uspeva s svojim delom. Pričakujejo, da bo v nekaj dneh objavila sklepe o miru v prednji Aziji.

Popis življenja med leti 1041 do 1945 in v sedanjosti v Sloveniji dobiti najboljšo v knjigi Koledar Svobodne Slovenije. Naročite ga pri Ameriški domovini. Cena \$2.75, s poštnino \$3.

Mogočen Katoliški zbor delavstva v New Yorku

Podpredsednik Barkley govori proti komunizmu — 30.000 zborovalcev moli rožni venec — Kardinal Spellman moli za žrtve in rablje

New York. — Prvomajske manifestacije so priredili levčarji in drugi proti njim. Katoličani so manifestirali v veliki proslavi, ki so ji prisostvovali tudi Kardinal Spellman, mestni župan in preko 30.000 ljudi. Slavnostni govornik na zborovanju je bil podpredsednik Barkley, ki je povedal, da je v zadnjih dveh letih imel priliko dvakrat videti Sv. Očeta in je postal eden njegovih največjih občudovalcev. Naglasil je, da je v sedanjem kaosu demokracija pokazala, da je najboljši način javnega in socialnega življenja kar so jih mogli izmisliti ljudje. Življenje ni vredno brez svobode. Ameriško pojmovanje življenja v svobodi in o stremljenju za srečo napadajo sedaj pristižne ideologije, ki je bistveno nasprotna in uničuje same te tri stvari. Totalitarizem hoče vdreti v vrste naše demokracije in jo uničiti. Mi, moramo delati in živeti tako, da bomo to zlo, to strahoto, ki je največja grožnja naši sreči v sedanjem času, prepodili daleč od ameriških vrat. "Sem prepričan, da bo ameriški narod stal na svoji strani in se našega življenja ne bo prejel ta duhovna, socialna in ekonomska bolezen. Samo neprestano moramo poučevati Amerikance o bistvu zla in posledicah, ki jih je vodilo drugo po svetu." Govoril je tudi Mnsgr. Fulton Sheen, profesor katoliške univerze v Washingtonu, ki je označil trojni namen velike manifestacije, Katoliško delavstvo hoče obljubiti in zagotoviti zvestobo ameriškem redu in načinu življenja, moliti za preganjanje in mučenike sedanjega časa in izjaviti svojo popolno solidarnost z žrtvami komunističnega preganjanja. Opozorjal je, da komunizma ne smemo presojati samo po njegovi zunanji politiki in sedanjih agresivnosti proti Zedinjenim državam. Komunizem je zlo samo po sebi, zlo v vsakih okoliščinah in razmerah.

Kardinal Spellman je tudi nastopil, se vsem zahvalil za udeležbo, pozival k molitvi za mučenike sedanjega krščanstva in za njegove rablje, da bi dobili milost razsvetljenja. Ves veliki zbor je glasno molil rožni venec predno se je razšel.

Tito ne da macedonije

Belgrad, Jugoslavija. — Maršal Tito je nastopil proti posebnim macedonskim državi. Izjavil je, da jugoslovanski macedonci ne žele, da bi bili odtrgani od Jugoslavije in da bo celoten jugoslovanski narod brani celotnost jugoslovanskega ozemlja. S tem je maršal povečal število svojih sprov s centralo komunizma.

Poizvedovalni kolček

Mr. John Slak c/o Frank Jardine, Wilmont Valley, P. E. Island, Canada bi rad zvedel kje živi Valentin Savec, doma iz Gorišnice fara Sv. Marijeta nižje Ptuja na Štajerskem. Mora biti že precej let v Ameriki. Domače ime njegove rojstne hiše je bilo pri Pužav. Doma ima Mr. Savec še brata Antona in sestro Terezijo in Jera. Domačija ima hišno št. 49. Mr. Slak, ki bi rad dobil njegov naslov, je domače Jurkov v Garišnici št. 50. Kdorkoli pozna Mr. Valentin Savec, naj bo tako dober, da ga opozori na to poizvedovanje ali pa naj kar Mr. Slaku piše na gornji naslov vse podatke, ki jih ve o njem.

Oleo-margarin propadel v legislaturi

Columbus. — Ohajska poslanska zbornica je glasovala, da ne dovoli neovirane prodaje oleo-margarina kot zahteva načrt zakona, ki je bil predložen plebiscitu. 74 poslancev je glasovalo proti in samo 56 za. Pa pravijo zagovorniki zakona, da ne bodo odnehal in bodo z zakonom šli zopet pred narod pri prvi prihodnji priložnosti.

V Berlinu pripravljajo ukinitve blokade

Plaki čakajo, da odpeljejo v Berlin — Rusi so jojalni in naklonjeni — Amerikanci še vedno previdni

Berlin, Nemčija. — Medtem so se v New Yorku dogovarjajo ambasadorji USA in Sovjetske Zveze, nižji uradniki pripravljajo v Berlinu in Nemčiji v vseh conah podrobnosti za začetek novega prometa med conami in Berlinom. 38 vlakov je pripravljenih, da takoj odpeljejo v Berlin, kakor hitro bo prišlo dovoljenje iz Moskve in Washingtona. Zastopniki se dogovarjajo že o podrobnostih in datumih kdaj se začne s poedinimi vrstami vzajemnega prometa. Rusi v Berlinu kažejo čisto nov obraz. Z največjo ljubeznivostjo so rešili med tem več sporov, zlasti tri spore z Angleži, izpustili vse zapadne jetnike, popustili v zadevah obmejne kontrole. Vse kaže kot, da resno mislijo zopet sodelovati z zapadnimi zvezniki. Sveda se vse to upanje lahko razblini v nič, če Moskva le migne, da naj zavamejo zopet sovražno stališče. Zato ameriške oblasti še vedno spremljajo pogajanja s skrajno previdnostjo.

IZ RAZNIH NASELJIN

ROSEBOOM, N. Y. — Tu je umrl Pongrac Grušnovnik, star 80 let. Rojen je bil v Trbovljah na Štajerskem. Delal in živel je večinoma v tujini. Najprej je bil v Nemčiji, leta 1902 pa je prišel v Ameriko. Zapuška žena dva sina in tri hčere, v Walsenbergu, Colo. sestro Alojzijo Skoda, v New Yorku pa brata Jakoba.

Ameriški škofje za internacionalno upravo Jeruzalema

Washington. — Predsedstvo National Catholic Welfare Conference je sklenilo resolucijo, ki zahteva, da naj bo Jeruzalem mednarodno mesto pod mednarodno upravo. Sklep so napravili ameriški trije škofje, ki so člani predsedstva. Ameriški cerkveni dostojanstveniki se v resoluciji zavzemajo tudi za hitro pomoč beguncem, ki jih je vojna v Palestini pregnala z njihovih domov.

Tito ne da macedonije

Belgrad, Jugoslavija. — Maršal Tito je nastopil proti posebnim macedonskim državi. Izjavil je, da jugoslovanski macedonci ne žele, da bi bili odtrgani od Jugoslavije in da bo celoten jugoslovanski narod brani celotnost jugoslovanskega ozemlja. S tem je maršal povečal število svojih sprov s centralo komunizma.

Oleo-margarin propadel v legislaturi

Columbus. — Ohajska poslanska zbornica je glasovala, da ne dovoli neovirane prodaje oleo-margarina kot zahteva načrt zakona, ki je bil predložen plebiscitu. 74 poslancev je glasovalo proti in samo 56 za. Pa pravijo zagovorniki zakona, da ne bodo odnehal in bodo z zakonom šli zopet pred narod pri prvi prihodnji priložnosti.

Prvi špitalarji so odšli na pot za USA

Iz Celovca je prišla vesela vest, da je prva skupina odšla na pot USA. Srečni prvi naseljenci izmed beguncev so naslednji: Frančiška Zakrajšek, Janez Mrlčlikar, Jože Koran z ženo Ančko, hčerko Anico in sinom Jožetom, Janez Mihelič, Fridolin Pirhan in žena Konstanca, Savica Mihalič s hčerko Marijo in Petro, Janez Vosenek s hčerko Ivano, Florijan Končar, Karol Bojc, žena in sin Milan, Franc Kamin, Marija Kette in Pavla Kette, Franc Povšič, Anton Adamič, Jožefa Kuhelj, Ivana Primožič, Ivan Rigger z ženo Frančiško in sinom Janezom, Franc Zidar z ženo Doro in sinom Francem, Jan Prosen, Alojzij Vrtančnik, Katarina Vindišer, Vinko Burgar, Janez Belec z ženo Marijo in hčerko Marijo, Antonija Mravljec, Marija Oblak, Novak Romana, Jaroška, Matjaž, Zdravko Novak s soprogo Milko in otroci Magda, Zdravko, Marija, Jože, Anton Oblak, Marjka Kaplan, Maks Jerin, Neža, Julka, Ivanka, Maks, Pave, Inthar, Stanišlava in Jože, Jože Arko, Frančiška Mrak, Leopold Langerholz, Franc Pečelin, Marija, Ana, Frančiška, Ivanca, Angela Grdadolnik, Martin Zupančič, Dr. J. Basaj, Jožefa Mokorel, Slavko Kocman in Ana.

Nova nemška oblasti

Zavezniki bodo samo nadzorovali nemško vlado — Nemčija bo deležna dobrot Marshallovega načrta.

Washington. — USA objavlja sedaj pravilnik, po katerem bodo zapadni zavezniki v bodoče nadzorovali nemško državo. V objavi se povdarja, da bo odsej nemška vlada sama nosila odgovornost za upravo države in bodo zapadni zavezniki samo imeli pravico nadzorstva kolikor je to nujno iz varnostnih razlogov, pa se bo tudi ta kontrola zmanjševala kakor bodo to zahtevale razmere, ki bodo same pi sebi odvajale vedno več oblasti samim nemškim uradom. V objavi se izrečno navaja, da bo nova nemška vlada postala član evropske ekonomske kooperacije, bo sama nadzorovala in izvajala Marshallov načrt v zapadno-nemških deželah in bo sklenila v ta namen posebno pogodbo z Združenimi državami Amerike. V ostalem objava podrobno popisuje način in sredstva kako bo nova nemška vlada sodelovala z vojaškimi komandanti in zastopniki civilnih oblasti zaveznikov v Nemčiji.

Z nemškimi strankami se je dosegel popoln sporazum. Socialisti se ne bodo uprli svojih zahtev o centralizaciji financ, krščanski socialci pa so odnehal, da zaenkrat ni prišla v poštev njih zahteva glede šolstva.

Prosimo sponzorje naj bodo mirni in čakajo, da bodo obveščeni kdaj bo poedin njihove begunec prišel k njim. Poskrbeli smo, da bo Catholic Resettlement Council v New Yorku dobil obvestilo, ko se bodo vrnili. Poskrbljeno je, da jih bo zastopnik počakal v luk, tam jim bo dal vsa napodila za pot po Ameriki do sponzorja in jih oskrbel s potrebnimi veznimi listki po železnici. Ob enem bodo sponzorji telegrafično obveščeni ali pa jim bodo telefonsko navedli kdaj njihov človek pride.

Za druge begunce, ki imajo sponzorja v Ameriki, je postopanje v teku. V prihodnjih mesecih bo, prišlo več ladij in zaporedoma bodo vsi prišli, ki jih bo ameriška komisija sprejela.

Tudi pri tej priliki zopet prosimo dobrotnike naj darujejo v sklad Lige, da bo mogla nadaljevati to veliko dobrodelno narodno akcijo in reševati naše brate in sestre, ki še čakajo. Prosimo tudi da se javijo še novi sponzorji. Potreba je nujna in velika.

League of Catholic Slovenians

Tudi pri tej priliki zopet prosimo dobrotnike naj darujejo v sklad Lige, da bo mogla nadaljevati to veliko dobrodelno narodno akcijo in reševati naše brate in sestre, ki še čakajo. Prosimo tudi da se javijo še novi sponzorji. Potreba je nujna in velika.

League of Catholic Slovenians

Razne najnovejše svetovne vesti

LONDON. — Jugoslovanski emigranti v Moskvo so začeli izdajati svoj protititovski list, ki nosi naslov "Za socialistično Jugoslavijo." List izhaja v srbskem jeziku in prinaša same napade na Titovo vlado, blica njeno nacionalistično politiko in titovsko kliko.

BELGRAD, JUGOSLAVIJA. — Socializacija se izvaja v Jugoslaviji hitreje in temeljiteje kot v Sovjetski Zvezi, piše komunistično glasilo Borba v Belgradu. Takole pravi: Če je kdo objektivni, mora priznati, da socializacija napreduje v Jugoslaviji hitreje in temeljiteje, kot v SSSR. Statistike dokazujejo, da je kolektivizacija izvedena mnogo hitreje kot kjerkoli drugje.

PRAGA, ČEHOSLOVAŠKA. — Komunistična češka vlada je zaprla ameriškega oficirja in njegovo soprogo, ker sta fotografirala komunistične prvo-majske parade. Bila sta v zaporu eno uro, potem so ju izpustili ali policija je zadržala njune filme.

LOS ANGELES. — Po celj južni Kaliforniji so čutili lahen potres. Ni poročil o kakih škodah. Tudi v Cincinnati poročajo, da so čutili potresne sunke.

Americans, 10316, Barrett Ave., Cleveland, Ohio.

Nova nemška oblasti

Zavezniki bodo samo nadzorovali nemško vlado — Nemčija bo deležna dobrot Marshallovega načrta.

Washington. — USA objavlja sedaj pravilnik, po katerem bodo zapadni zavezniki v bodoče nadzorovali nemško državo. V objavi se povdarja, da bo odsej nemška vlada sama nosila odgovornost za upravo države in bodo zapadni zavezniki samo imeli pravico nadzorstva kolikor je to nujno iz varnostnih razlogov, pa se bo tudi ta kontrola zmanjševala kakor bodo to zahtevale razmere, ki bodo same pi sebi odvajale vedno več oblasti samim nemškim uradom. V objavi se izrečno navaja, da bo nova nemška vlada postala član evropske ekonomske kooperacije, bo sama nadzorovala in izvajala Marshallov načrt v zapadno-nemških deželah in bo sklenila v ta namen posebno pogodbo z Združenimi državami Amerike. V ostalem objava podrobno popisuje način in sredstva kako bo nova nemška vlada sodelovala z vojaškimi komandanti in zastopniki civilnih oblasti zaveznikov v Nemčiji.

Z nemškimi strankami se je dosegel popoln sporazum. Socialisti se ne bodo uprli svojih zahtev o centralizaciji financ, krščanski socialci pa so odnehal, da zaenkrat ni prišla v poštev njih zahteva glede šolstva.

Prosimo sponzorje naj bodo mirni in čakajo, da bodo obveščeni kdaj bo poedin njihove begunec prišel k njim. Poskrbeli smo, da bo Catholic Resettlement Council v New Yorku dobil obvestilo, ko se bodo vrnili. Poskrbljeno je, da jih bo zastopnik počakal v luk, tam jim bo dal vsa napodila za pot po Ameriki do sponzorja in jih oskrbel s potrebnimi veznimi listki po železnici. Ob enem bodo sponzorji telegrafično obveščeni ali pa jim bodo telefonsko navedli kdaj njihov človek pride.

Za druge begunce, ki imajo sponzorja v Ameriki, je postopanje v teku. V prihodnjih mesecih bo, prišlo več ladij in zaporedoma bodo vsi prišli, ki jih bo ameriška komisija sprejela.

Tudi pri tej priliki zopet prosimo dobrotnike naj darujejo v sklad Lige, da bo mogla nadaljevati to veliko dobrodelno narodno akcijo in reševati naše brate in sestre, ki še čakajo. Prosimo tudi da se javijo še novi sponzorji. Potreba je nujna in velika.

League of Catholic Slovenians

Tudi pri tej priliki zopet prosimo dobrotnike naj darujejo v sklad Lige, da bo mogla nadaljevati to veliko dobrodelno narodno akcijo in reševati naše brate in sestre, ki še čakajo. Prosimo tudi da se javijo še novi sponzorji. Potreba je nujna in velika.

League of Catholic Slovenians

Razne najnovejše svetovne vesti

LONDON. — Jugoslovanski emigranti v Moskvo so začeli izdajati svoj protititovski list, ki nosi naslov "Za socialistično Jugoslavijo." List izhaja v srbskem jeziku in prinaša same napade na Titovo vlado, blica njeno nacionalistično politiko in titovsko kliko.

BELGRAD, JUGOSLAVIJA. — Socializacija se izvaja v Jugoslaviji hitreje in temeljiteje kot v Sovjetski Zvezi, piše komunistično glasilo Borba v Belgradu. Takole pravi: Če je kdo objektivni, mora priznati, da socializacija napreduje v Jugoslaviji hitreje in temeljiteje, kot v SSSR. Statistike dokazujejo, da je kolektivizacija izvedena mnogo hitreje kot kjerkoli drugje.

PRAGA, ČEHOSLOVAŠKA. — Komunistična češka vlada je zaprla ameriškega oficirja in njegovo soprogo, ker sta fotografirala komunistične prvo-majske parade. Bila sta v zaporu eno uro, potem so ju izpustili ali policija je zadržala njune filme.

LOS ANGELES. — Po celj južni Kaliforniji so čutili lahen potres. Ni poročil o kakih škodah. Tudi v Cincinnati poročajo, da so čutili potresne sunke.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Dri av. Vida št. 25 KSKJ— Nocoj se vrši redna seja ob 7:30 v zborovalni dvorani šole sv. Vida. Članstvo je vabljeno, da se udeleži v čimvečjem številu.

Osmo obletnica— V sredo ob osmih bo v cerkvi sv. Vida maša za pok. Jennie Pismoht v spomin osme obletnice njene smrti.

Nagrade so dobili— Na prireditvi zadnje nedelje v dvorani cerkve sv. Vida so dobili nagrado sledeči: Prvo nagrado Ana Markovic, 1376 E. 43. St.; drugo F. Golob, 1070 E. 61. St.; tretjo Dolores Jurca, 1169 E. 61. St.; četrto in peto D. Simoncic, 983 E. 76. St. in Louis Frankovic, 1253 E. 60. St.; zadnjih 5 nagrad Eleanor Offak, 5801 Dible Ave.; J. Leskowski 1149 E. 63. St.; Mrs. Mary Levstek, 1109 E. 66. St.; Helen Japelj, 1217 E. 74. St. in Paul Prince, 1258 E. 61. St.

Odbor se lepo zahvaljuje vsem, ki so pomagali k lepemu uspehu. Zmagovalci naj pridejo po nagrade prihodnje nedeljo jutraj med 10. in 12. uro dopoldne v šolo sv. Vida, soba št. 4.

Srebrna poroka— Mr. in Mrs. Valentin Mavko iz Dayton Rd., Madison, O. obhajata danes srebrni jubilej svoje zakonske zveze. V ta namen bo v cerkvi Marije Brezmadežna Spočetja v Madisonu sv. maša. Čestitkam sorodnikov in številnih prijateljev se pridružuje tudi naše uredništvo z željo, da bi zdrava dočakala tudi še zlati jubilej.

Skupna molitev— Članice Oltarnega društva pri Mariji Vnebovzeti bodo v sredo zvečer ob sedmi uri v cerkvi Marijinega Vnebovzeta skupno molile za svojo sestro, pokojno Frances Perko, v četrtek pa naj se kolikor mogoče vse udeležijo pogrebnih sv. maše ob 8:30.

Dan Morgan — Umrl je apelacijski sodnik Daniel Edgar Morgan. Več kot 40 let je bil v clevelandskem političnem življenju zelo aktiven in zadnji čas priljubljen apelacijski sodnik. Pogrebni obredi bodo v torek popoldne ob treh v Amasa Stone Chapel.

Seja nocoj— Slovenska Ženska Zveza, podružnica št. 14 bo nocoj imela redno svojo sejo ob običajnem času in v navadnih prostorih. Ker bo na dnevnem redu važno vprašanje nastopanja na konvenciji, naj gotovo vse članice, ki le morejo, pridejo na sejo.

Shanghai že nima več železniške zveze z zaledjem

Shanghai. — Poveljnik ameriške mornarice na Daljnem vzhodu je zanimal, da bi bila mornarica zbežala iz luke Shanghai in pustila Amerikanke, ki hočejo zapustiti mesto, na cedilu. Evakuacija se nadaljuje in ladje so še vedno na razpolago, da sprejemajo begunce oziroma izseljence.

Komunisti so že dobili več ali manj oblast nad vsemi železnkami, ki vodijo v Shanghai. Nekateri vlaki so bili napadani in prišli z velikimi zamudami. Nekateri vlaki je narodna vojska še ubranila pred komunisti. Redno pa vlaki ne prihajajo več v mesto.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No 87 Tues, May 3, 1949

Kurja slepota človeških oči

Dve leti bo že menda, ko je romalo iz Amerike v Titovo proslulih sedem protestantskih "duhovnikov." V resnici so to bili ministri, kvečjemu pridigarji bi jim lahko rekli po našem pojmovanju. Nismo se pozabili kako ponosno so šli na pot, od Tituša plačano, od OZNE z rožicami potroseno. Se se spominjamo, kako ponosno so nosili glave, ko so prirajali nazaj. Se zvene v naših ušesih bobneča pričevanja iz njihovih ust. "Vse v najlepšem redu, verska svoboda popolna, lepše si misliti ni mogče, veliko krivico delajo Titu in vsem komunistom za železnim zastorom ameriški in drugi katoličani." Tako so "pridigali" in še tako...

No, seveda. Katoličane že nekoliko pritiskajo komunisti, pa zakaj bi jih ne! Ne pritiskajo pa jih radi vere v Boga in radi molitve v cerkvah, pritiskajo jih zato, ker so cerkve tako "bogate," ker se škofje in duhovniki mešajo v politiko, ker so škofje in duhovniki za železnim zastorom najbolj "protidržaven element." Toda vere kot take se komunisti ne lotevajo, ta je do kraja svobodna in še podpirajo jo. Druge vere, n. primer razne protestantske, uživajo vse zaupanje pri raznih komunističnih vladah, pa celo katoličanom pomagajo z denarjem, da si popravijo porušene hiše božje, seveda le pod pogojem, da bodo služile veri, na noben način pa ne politiki...

Tako in podobno so nam trobili tiste dni vse vprek. Po pičlih dveh letih, pa piše protestant Markham močan članek z naslovom: **Bog — D. P. z Balkana.** Ta članek pokaže kako grdo se je dala ujeti prefriganim komunistom ona sedmorica "duhovnov" ki je romala pred dvema leti k Titu. Zdaj se jasno vidi, da ni šlo in ne gre komunistom le za preganjanje in iztrebljenje katoliške Cerkve in vere ampak za zatrtje vsake nadnaravne vere. Gre jim z drugo besedo, za to, da izženejo samega Boga. Tako je postal, kakor pove Markham, Bog sam, begunec, D. P. z Balkana.

Markham kaže kako grdo so se namazali ameriški duhovniki, ki so opravičevali stiskanje katoličanov pod komunistom. Na Bolgarskem in Ogrskem, na Rumunskem so dobili odgovor. Tak odgovor, kot ga zna dati samo komunist. Protestantje v Bolgariji niso imeli "bogatih" cerkva, niso se vtikali v politiko, niso bili protidržaven element, saj so se v svojem tisku laskali komunistom in vladi, pa vendar je prišla njihova ura in komunisti so jih strli tako temeljito kot kvečjemu še grko-katolike v Romuniji, Ukrajini in Podkarpatski Rusiji. Markham pravi: Nič bolj žalostnega si ne moremo misliti, kot če predstavniki in voditelji raznih ver drug drugega denuncirajo komunistom, ko bi vendar lahko vedeli, da je že Lenin učil: "Komunisti izigravajte vero zoper vero, krščanske sekte drugo zoper drugo, da vse po vrsti lahko zadavite."

Kurja slepota, če človeške oči ne prepoznajo te igre. Pa je ne prepoznajo niti v naši ljubi, mučeniški Sloveniji ne. Ali je pa nočejo prepoznati. Ni veliko te kurje slepote, pa kolikor je je — preveč je je. Ko pride njen dan, ji bodo odpadle luskinke kakor so odpadle protestantom na Bolgarskem. Par katoliških duhovnikov se je našlo udarjenih s kurjo slepoto, da so se popravoslavili, se oženili in stopili na čelo "slovenskim pravoslavcem." Dalje ni šlo in pri tem je običajno. Potem so komunisti začeli ustanavljati "narodno cerkev." Rekli so, da sme biti katoliška, samo z Vatikanom ne sme imeti nič zveze in papež mora proč. Nagovarjali so duhovnike, naj se sestanijo in se pomenijo o tej misli. In so jih spet našli nekaj, dovolj udarjenih s kurjo slepoto. Sešli so se, pa so ustanovili. Baje je pri tem ostalo, ker vernikov ni bilo. Ni se obneslo.

Komunisti so napravili nov korak. Duhovniki naj se organizirajo v Osvobodilni Fronti. Postanejo naj "ofarski." Katoliki lahko ostanejo, tudi škofje in papeža lahko obdržijo, samo škofje in papež in Vatikan naj od teh svojih duhovnikov vedno dobivajo zahteve, da morajo po ljudski volji podpirati Tita in komunistični režim. Tistim duhovnikom, ki bodo v teh zahtevah dovolj glasni člani ofarije, bo vse odpuščeno in mir in zaščito bodo imeli... In so se spet našli nekateri duhovniki, ki so dovolj udarjeni s kurjo slepoto in so v hipu pozabili, kako so jim isti komunisti prav do onega dne trobili na ušesa: duhovniki proč od politike. Zdaj pa naenkrat: Duhovnik, ki ne pomaga režimu, je zidajalec ljudstva. Kako naj vendar ubogi človek pomaga režimu, pa se zraven ne meša v politiko?

Tako je nastala duhovniška ofarska organizacija. Izšel je Bilten, glasilo ofarskih duhovnikov v Sloveniji. V tem Biltenu se ofarska duhovščina ali duhovska ofarija zvija v prahu pred Titom, pljuje na Vatikan in papeža in njem, na oba domača škofa in še na tiste duhovne sobrate, ki mimo znamenja OF gredo raje v ječo, kot bi se pri tem znamenju odkrili, prijazno pozdravili, vstopili in bili prijazno sprejeti.

Najnovjša skupina žalostnega spomina so v Sloveniji tisti duhovniki, ki so tako udarjeni s kurjo slepoto, da ne vidijo, da je za vsakega duhovna pod komunistom pot in smer usodj bistveno ista: mimo OF ali skozi OF — prej ali slej vodi ali ven iz duhovniškega poklica v satanov tabor sovražnikov božjih ali pa v ječo. Po eni teh poti bodo šli prej ali slej tudi slovenski-duhovniki biltenovci.

BESEDA IZ NARODA

Ob grobu škofa Lavantinskega

Lavantinski škof Ivan Jožef je 26. feb. 1949 dokoncal svojo življenjsko pot. Mariborska škofija žaluje za svojim priljubljenim nadpastirjem, ves slovenski narod pa za enim svojih velikih mož, ki mu je v največjih preizkušnjah bil moder učitelj in voditelj.

V vrsto lavantinskih škofov je pokojni dr. Tomažič vstopil po Karlinovi smrti. Nikdo drugi ni bolje poznal težavne in obširne lavantinske škofije kakor pokojni škof, ki je kot tajnik škofa Napotnika nešteto krat prepotoval celo škofijo, pozneje tudi kot pomožni škof dr. Karlina ter tako natančno spoznal vsako župnjo in vse velike potrebe obširne škofije. Svoje odgovornosti polne službe se je pokojni škof lotil z vso apostolsko gorečnostjo. Večkrat je poudarjal, da želi obiskati vse župnije, ki so v posameznih letih prišle na vrsto za birmo. Če se je ta ali oni župnik tej škofovi želji odrekal, je moral prineseti za kazensko župnijske uradne knjige in obračune v sosedno župnjo in jih tam predložiti škofu v pregled in podpis. Če je pri tem škof v to ali ono knjigo tudi zapisal kako posebno pripombo, je ta pač bila v opomin župniku, da naj se da prihodnjič poboljša. Na župnijskih vizitacijah je bil škof natančen. Marsikateri župnik, ki je pričakoval škofa na birmovanje, je torej pregledal vse o-mare in koticke v zakristiji in tudi na koro in še v zvoniku, da bi škof nikjer ne mogel potegniti s prstom ali priti v stik s kakim nitjo, ki jo je spredel kak skrit pajek. Tudi župnijske uradne knjige je pregledal natančno ob župnikov navzočnosti. Vse to pa je izvrševal s tako prijaznostjo in obzirnostjo, da tudi oni župniki, ki v tej ali oni stvari niso bili preveč natančni, niti opazili niso, da je škof v svojo beležnico napravil kako črno piko.

Posebno pozornost je na vizitacijah posvečal mladini. Saj po večletni dobi se mora škof prepričati, če je mladina prav in dovolj poučena v krščanskem nauku, zato je mnogokrat otroke tudi sam izpraševal. Če je kdaj od učenca dobil kak dvoumen odgovor, je kajpada postrani pogledal najprej kateheta, ki je v zadregi stal za njegovim hrbtom. Ko sem nekoč ob taki vizitaciji, še kot kaplan, izpraševal otroke v cerkvi, so ti kar dobro odgovarjali. Potem je poskusil še škof. Že ob prvih vprašanjih so otroci pričeli jecati in kmalu je bilo vse tiho. Ko sem zopet začel sam, so odgovarjali zopet odlično. Škof je bil zadovoljen in rekel, da pri izpraševanju sam nima sreče. Seveda so se otroci škofa nekoliko prestrašili, ker že redkokdaj na deželi vidijo škofa v rdečem talarju in z zlatim križem na prsih. Na vizitacijah je škof hotel obiskati tudi najbolj zakonito župnjo.

Ne vem, če kdo izmed čitatevlecov pozna pot iz Starega trga na Sele, kjer že dolga leta župnikuje naš priljubljeni pisatelj, častni kanonik in msgr. Franc Ksaver Meško. Pot na Sele, tja v podnožje Uršlje gore vodi skozi gozdove gor in dol, vozna cesta je pa tudi taka, da se po nji tudi ob lepem vremenu pretaka voda. Škof se je odločil, da gre

peš, pa ne v kakem lepem vremenu, iz megla je bilo kakor iz škafe in prav nič ni izgledalo, da bi kmalu prenehalo. Po enourni zamudi se je odločil; odprli smo dežnike in se podali na težavno pot. Že po četrtni hoji smo bili mokri skoraj do pasu in blatni, da se barva hlač ni več ločila od rjavega blata. Svetoval sem mu, da bi se vrnil, na Sele pa sporočili, da pride-mo drugi dan jutraj. Pa je rekel: "Kaj bodo pa ljudje rekli o takem škofu, ki se boji dežja in blata! Štef, kar pogumno naprej!" Približno dve tretjini pota smo že prehodili, škof je bil že utrujen in z ustnicami je dajal znamenje, da je z utrujenostjo prišla tudi želja. "Ali naj se izdam?" sem tiho mislil sam pri sebi. "Ali naj to neum-steklenico vina zastoj prenašam sem in tje? Nič, zdaj je primeren trenutek, kar pogum..." Odprl sem aktovko in iz-velel iz nje najprej kupice, nato pa še steklenico vina in ponudil: "Za žejo in proti prehladu ne bo preveč ena kupica." Škof pa se je nasmehnil in rekel: "Preveč ne, ampak pre-malo." Dež je še vedno močno padal. Do cilja smo imeli še četr-ture, a prav ta zadnji breg je bil najbolj nevaren v deževnem vremenu. S palicami smo si pomagali, da smo varneje pre-stavljali noge po vedno bolj se-venjavajoči opolzki poti. "Tu bo treba paziti," sem na kratko o-menil, a je bilo že prepozno. — Prav v tem trenutku je škofu spodrsnilo in z vso svojo težo je padel na mokra in blatna tla. Kaj sedaj? S tajnikom sva sku-sala odstraniti velike blatne madeže, pa sva pri tem opravi-lu naredila še večje. Škof pa je mirno rekel: "Kar pustita, naj ljudje vidijo tudi blatnega škofa." Ko smo prišli na Sele, je bil tam reden sprejem in v cerkvi izpraševanje krščanskega nauka, kakor bi ne čutil nobene utrujenosti od dolge poti. Tako je škof z vso natančnostjo in-gorečnostjo izvrševal svojo višjepastirsko službo in noben napor in žrtve mu ni bila pre-velika.

Pokojni škof je slovel kot iz-vrsten cerkveni govornik in pri-digar. Vsaka njegova pridiga je bila skrbno sestavljena z jas-no razdelitvijo in izbrano vse-bino. Božjo besedo je podeljal v taki obliki, da bi se tudi o njem moglo reči, kakor nekoč o škofu Slomšku: pridiga, ka-ker da bi rožice sadil. S svojimi pridigami si je osvajal srca ver-nikov, sejal seme božje besede, ki je vedno našlo rodovitna tla, da je moglo vzkaliti in okroditi sad.

Kakor je pokojni škof ljubil svoje duhovnike, tako so tudi duhovniki ljubili in spoštovali svojega škofa. Saj je z nje-govim škofovskim dostojanstvom bila tako čudovito združe-na tudi njegova ponižnost in vsa druga čednost. Kjerkoli se je pojavil škof, tja so tudi ra-di pohiteli njegovi duhovniki. Vsi ti so z veseljem spružili in pozdravili svojega nadpastirja.

Zadnje desetletje je pokojni škof moral okušati mnogo žal-osti in trpljenja ter je v tem oziru bil pravi mučenik. Ko so leta 1941 Nemci zasedli domo-vino, je nemški Gestapo najprej zaprl in izgnal iz škofije nad polovico duhovnikov, tako da verniki niso imeli več redne službe božje in niso mogli več prejemati sv. zakramentov. — Nato se je Gestapo lotil še ško-

fa in mu zagrozil, če se prostovoljno ne umakne. Škof pa je izjavil, da se prostovoljno ne u-makne nikamor. Nato je Ge-stapo zasedel skoraj vse pro-fesorske palače, na škofij-skem vrhu pa je začel staviti jetnišnico za interniranje. Zase-del je tudi novo pravkar z veli-kimi težavami pozidano bo-goslovje, dijaško semenišče in druge zavode ter tako onemo-gočil vsako vzgojo mladine. V celem Mariboru je ostalo samo par duhovnikov, vsi drugi: so bi-li izgnani. Škof je sam skušal nadomestiti vsaj nekaj dela, ki so ga opravljali prej v ječe od-peljani duhovniki. Ob nede-ljah je po večkrat maševal, oz-nanjal božjo besedo, spovedoval in delil druge zakramente. Ko je Gestapo pričel preseljevati ne samo posamezne družine, ampak cele vasi in kraje: je bi-lo ljudstvo splošno zbegano in prestrašeno in prav tako po-zneje, ko so padale na mesto in okolice bombe, se je ljudstvo tembolj oklepalo svojega ško-fa, ki je edini imel zanje še be-sedo tolažbe in poguma. Lah-ko si mislimo, kako je moralo boleti škofa, ko je na lastne oči moral gledati tako grdo posto-panje nemških nacistov z du-hovniki in ljudstvom.

S končano vojno pa se ni končala škofova žalost in trp-ljivost. Namesto da bi narod mo-gel zadihati zopet svobodno živ-ljenje, ki si ga je tako želel, ga je le še bolj zasušiljiv Titov ko-munistični režim pod krinko svoje laždemokracije ter se, kot besna zver vrgel še na to, kar je preostalo nemškimi nacistom. Zapirali duhovnike, odpravljali samostane, izganjali redovnice, uničili verski tisk, odpravili verski pouk, praznike in nede-lje, vpeljevati pa prišlo ne-deljско delo in ljudi odvrčati od Cerkve — iz pobožnega slo-venskega ljudstva napraviti — brezverce in sovražnike Cerkve, to je glavno delo "Titove de-mokracije" in njegovih priganja-čev. Le kako bi mogel škof tako postopanje in rušenje božjih in cerkvenih postav prenašati mir-in brez posledic? Da, te žalost-kega odstraniti velike blatne madeže, pa sva pri tem opravi-lu naredila še večje. Škof pa je mirno rekel: "Kar pustita, naj ljudje vidijo tudi blatnega škofa." Ko smo prišli na Sele, je bil tam reden sprejem in v cerkvi izpraševanje krščanskega nauka, kakor bi ne čutil nobene utrujenosti od dolge poti. Tako je škof z vso natančnostjo in-gorečnostjo izvrševal svojo višjepastirsko službo in noben napor in žrtve mu ni bila pre-velika.

Tak je bil lavantinski škof I-van Jožef Tomažič. Duhovni-kom in vernikom krasen zgled zvestega izpolnjevanja stano-vskih dolžnosti, zgled neprestane-ga dela in žrtvovanja za bliž-njega, zgled potrpežljivosti in popolne vdanosti v voljo božjo v trpljenju in boleznih. Naj bi imel med nami mnogo posnemo-valcev!

Slovenski narod pa ima sedaj v nebesih enega priprošnjika zopet več, ki bo pri Bogu pro-sil, da njegova vera v teh težkih časih ne omaga, marveč poživ-ljena zagori znova še v večji ljubezni in zvestobi do Boga in Njegove Cerkve.

Da, prosil za nas tam pri Bo-gu. Za vse slovenske duhovni-ke, ki trpe po ječah, za vse, ki so še med ljudstvom doma ali daleč proč od domovine čakajo na vrnitev; za ves slovenski na-rod, da v težkih prikušnjah verskega preganjanja tudi za ceno krvi in mučeništva ne od-pade niti eden član našega ra-rodnega telesa, ki je zaznamo-van in maziljen z znamenjem križa Kristusovega.

Rev. Stefan Horvat.

Pevski večer v Pueblu

Pueblo, Colo. — Na materni dan v nedeljo 8. maja bomo imeli v naši puebelški naselbini pevski koncert, ki ga bo priredi-lo naše Pevsko društvo Preše-ren in sicer v dvorani društva sv. Jožefa (St. Joseph Hall) na Grovu, pričetek ob 8. uri zvečer. Že več let je minulo, odkar je ta zbor priredil svoj zadnji kon-cert. Marsikaj se je od uste-ga časa med nami spremenilo. Ze-lo značilno je to, da je od stare-ga nekdanj zelo dobrega pevsk-e zbor aktivnih v petju samo

še malo število pevcov, drugi so pa vsi tukaj v Ameriki rojeni sinovi in hčere naših naseljen-cev Tu in tam že druga genera-cija. Prav lepo pojo, razumlji-vo je pa tudi, da je učenje slo-venske pesmi za te tu rojene fante in dekleta veliko težje, kot pa za nas, ki smo prišli iz stare domovine Besedilo vsake pesmi je treba večkrat raztol-mačiti, kaj pomeni in kako se mora izgovarjati. Razume se, da je v takih okoliščinah potrebna potrpežljivost in pozornost od strani pevcov in pevovodj. Zato zaslužijo tu rojeni pevci in pev-ke vse priznanje in pohvalo za njihovo poštrevnost.

Koncert bo vseboval vrsto slo-venskih, hrvatskih in angleških narodnih in klasičnih pesmi. Ker bo prirejen na letošnji ma-terni dan, bo posvečen našim materam. Obenem bo pa tudi posvečen spominu stoletnice smrti nuajvečjega slovenskega pesnika Dr. Franceta Prešerna, ki je bil rojen 3. dec. 1800 in umrl 8. febr. 1849. Njegovo ime si je nadelo tudi naše pevsko društvo ob ustanovitvi leta 1906.

Zelo težko je dandanes pri-re-jati pevski koncert, kajti pev-cev manjka vsepovsod in tako tudi pri nas. Vseeno pa smatra društvo Prešeren kot svojo na-rodno dolžnost, da pevski večer priredi, in z njim poživlji sloven-sko pevsko kulturo v tej okolici, da se narodno še tako hitro ne potopimo. Zato pričakujemo, da bodo slovenski in hrvatski prijatelji petja napolnili dvo-rano St. Joseph Hall do zadnje-ga koticčka. Ta objava je neme-njena v obvestilo vsem rojakom in rojakinjam v Pueblu in oko-lici, dalje pa tudi rojakom in rojakinjam v naših sosednjih naselbinah, Walsenburg in oko-lici, Trinidad, Denver, Colora-do Springa, Canon City in vsem drugim okoliškim naselbinam. V imenu pevskega društva Pre-šeren vas vlijudno vabim, da pri-dete na naš koncert. Ne to vam žal. Bodočnost naše pesmi, v Pueblu ali pa naj bo kodar koli, je odvisna od moralne in mate-rialne podpore našega naroda. Ako se bo narod udeležil in mo-ralno kakor tudi materialno koncert podprl, bo to dalo veselje našim tu rojenim pev-cem in pevkam, da se bodo še v bodoče žrtvovali in u-čili. Zato vas še enkrat prosim in opominjam, da se udeležite Prešernovega pevskega kon-certa na Materni dan 8. maja b 8. uri zvečer v Jožefovi dvorani Napolnite dvorano do zadnjega sedeža.

S pevskim pozdravom za pev-ski zbor Prešeren.

John Germ.

Zopet nekaj iz New-burgha

Cleveland, O. Večkrat sem že sklenil, da bom vrgel pero v smeti in da ne bom več pisal. Pa sem kot pijanec, ko sklene in sveto objubi, da ne bo več pijan in tudi res ni, dokler zo-pet ne pride do pijače, takrat se ga pa zopet nasrka.

To je pač naša slabost in sla-bosti imamo vsi ljudje. Moja slabost je pa, da se drznem pi-sat, čeprav vem, da tega nisem dovolj zmožen. Danes pa zato pišem, da povem vsem čitate-ljem, da bomo imeli pri nas v Newburghu BOXING SHOW, katerega nam bodo pripravili člani društva Najsv. Imena. Pri nas se fantje in moške, člani dr. Najsv. Imena postali ze-lo aktivni. Vedno hočejo ime-ti kaj novega. Zato so si sedaj umislili to predstavo in nam bo-do pokazali, kaj so se naučili v tej stroki.

Boksanje je jako priljubljen ameriški sport in Amerikanci na splošno zelo radi in z-veli-kim zanimanjem zasledujejo te borbe. No, in če je za Ameri-kance dobro, bo menda tudi za nas. Ta predstava se bo vršila v petek 6. maja v cerkveni dvorani in bo trajala kakšni dve uri. Morda kateri izmed starejših faranov še ne ve kaj je to bok-

sanje in kaj prav za prav po-meni "BOXING SHOW". To je neke vrste rokoborba, kjer se dva obdelavata s pestmi, seve-da imata na rokah precej debele rokavice. Toliko naj bo dovolj pojasnila, kajti vsega vam pa tudi ne smem povedati. Kar pridite pogledat in boste videli, da bo precej zanimivo in nekaj novega, posebno za nas ta sta-re. In ker v soboto skoro go-tovo ne boste šli na delo, se bo-mo lahko malo dalj časa zamu-dili ker bo tudi nekaj priprav-ljenega za krepčilo telesa; saj moramo tudi za to malo skrbeti da ne opešamo.

Vsem ključem: dobrodošli! Vsi boste z veseljem sprejeti in tu-di dobro postreženi in zdravi ostanite pa na Newburgh ne po-zabite.

Jakov Resnik.

Igra "Pri kapelici" igrana v Indianapolisu

Cleveland, O. — Gotovo ste že slišali, da gredo igralci od fare sv. Vida 8. maja v India-napolis, Ind., kjer bodo vprizorili lepo igr "Pri kapelici," ki jo je spisal Rev. Kazimir Zakraj-šek. Igrali bodo pod pokrovit-elstvom podružnice št. 5 SZZ. Znano vam je tudi, da ta skupi-na igralcev prireja igre največ za Ligo Katoliških Slovenskih Amerikancev.

Zanimanje za to igro v India-napolisu je veliko in posebno se-zato, ker pridejo tja cleveland-ski igralci. Saj so že veliko bra-li o njih uspehih v Ameriški Do-movini, zato se pa hočejo sedaj na lastne oči prepričati, kako in kaj. Ne bom vam povedal vse-bine igre, to pa samo zato ne, da se boste udeležili v čimvečjem številu. Samo to vam lahko po-vem, da razen treh, so vse vloge v rokah tu rojene mladine.

Prijatelji, le pridno sezite po vstopnicah in napolnite dvorano do zadnjega koticčka. Malo do-bička bo deležna tudi Liga, ozi-roma begunci, ki so tudi ljudje in poleg tega še veliki reveži, če-prav nekateri mislijo drugače.

Če bi kateri izmed Cleveland-čanov rad šel z igralci v India-napolis, naj kar pokliče Mrs. Brancelj EN 0789 ali pa Mr. Tomažina UT 1-2908.

Urah, da se vidimo 8. maja ob treh popoldne v šolski dvora-ni pri igri "Pri kapelici" v In-dianapolis, Ind.

Prijatelj.

Ameriška in evropska označba mer

Pri čevljih je razlika v označbi mere za približnih 32½ do 33 točk, ki jih je treba odšteti od evropske mere, bodisi pri moških ali ženskih čevljih. Na primer: če vam sorodnik piše, da potrebuje čevlje št. 39 je to ame-riške mere 6½; št. 40 je 7, št. 41 je 8, 42 je 9, 43 je 10, 44 je 11. Ženski čevlji so navadno manjši kot gornje mere. Tako bi na pri-mer št. 38 bila ameriške mere 6, 37 bi bila 5 in 36 pa 4.

Pri ženskih oblekah pa je razli-ka v označbi mere vedno za 8 točk. Na primer, če vam sorod-nik piše, da nosi obleko št. 40, je to ameriške mere 32, št. 42 je ameriške mere 34, 44 je 36, 46 je 38, 48 je 40, 50 je 42 in 52 je 44.

Isto je pri meri za deklice. Ev-ropska št. 38 je ameriška 12, 40 je 14, 42 je 16, 44 je 18, in 46 je 20.

Pri moških oblekah pa zače-njajo mere v Evropi s št. 42, kar je enako ameriški meri 38, št. 44 je ameriška 34, 46 je 36, 48 je 38, 50 je 39, 52 je 41, 54 je 43 in 56 je 44.

Pri moških srajcah pa je razli-ka v označbi sledeča: št. 35 po-meni ameriško mero 13½, 36 je 14, 37 je 14½, 38 je 15, 39 je 15½, 40 je 16, 41 je 16½, 42 je 17. (Po "Obzoru.")

— Več kot dva milijona tan-tov gumija se porabi navadno vsko leto za radirke.

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

SEM IN TJA PO KANADI

Poroča Janez Dobernos

A DP STORY, zgodba depe-
jevca, je naslov z velikim napi-
som v listu THE ENSIGN. Po-
dobno je, da se bo dolgo vleka
in se zanimivo čita, ker jo pripo-
veduje slovenski študent. Goto-
vo je pripovedovalec sedaj v Ka-
nadi, pa ga poznamo doslej samo
iz zgodbe in mu je ime TINE.
Rečeno je, da piše zgodbo ne-
ka Rita Larsen. Kje sta prišla
skupaj Tine in Rita, moj nos še
ni izvolal. Morebiti tudi niko-
li ne bo. Pa to ni tako važno.
Zgodba se začne s Hitlerjevimi
navalom na Jugoslavijo. Tine
se je brž prijavil za boj proti
Hitlerju in se pridružil stu-
dentovskemu regimentu, ki se je
z vlakom odpeljal v Zagreb in
tam prišel do spoznanja, da je
bilo že vse prepoznano. Nemci
so zasedli Zagreb in Tine je prišel
v njihovo ujetništvo z vsemi
drugimi slovenskimi dijaki vred.
Istčasno so zvedeli, da je po
strašnem bombardiranju Bel-
grada kmalu prenehal ves od-
por, Jugoslovanska armada je
bila uničena, belgrajska vlada
zbežala čez mejo. Tinetu in ne-
katerim njegovim tovarišem se
je posrečilo, da so pobegnili. Od
tu naprej je zgodba še vse bolj
napeta kot sprva, ko je samo
slikala splošen položaj v tedaj-
nji Jugoslaviji. Od tu nadalje,
tako je podobno, bo zgodba bolj
in bolj slikala Tinetova osebna
doživljanja, seveda bo zmerom tu-
di omenjala splošen položaj, ka-
kor se je razvijal v Jugoslaviji,
posebno v Sloveniji, pod ne-
usmiljeno trojno okupacijo —
pod Nemci, Lahi in Mažari.
Marsikaj, na kar je ta ali oni že
nekoliko pozabil, bo na novo ži-
vo stopilo pred oči bralcu in
bralki te zgodbe. Tisti, ki že
vsaj nekoliko znate angleški, či-
tajte to zgodbo, bo za vas poleg
drugače tudi dobra vaja v či-
tanju angleških spisov. Začela se
je ta zgodba v listu THE EN-
SIGN dne 16. aprila.

PREGOVOR K ZGORAJ na-
znanjeni zgodbi je menda napi-
sala Rita Larsen sama. Takole
piše: Naslednja zgodba slika do-
življanje kanadskega naseljenca,
ki je samo eden od tisočev, ki
so dospeli v teh letih k nam v
Kanado. Zgodba je take vrste,
da bo živo pokazala, kako važno
je delo za brezdomce, ki ga vrši
Socialni odsek (The Social Ac-
tion Department) Kanadske Ka-
toliške Konference (CCC-Canadi-
an Catholic Conference.) Ta
odsek se namreč na vso moč tru-
di, da bi zainteresiral kanadske
katoľčane za brezdomce. Priču-
jotčana zgodba je samo ena izmed
mnogih podobnih. Več ali manj
vsj brezdomci so doživljali take
in enake dogodke. Brezdomci
upajo in molijo, da se bo našel
kdo v Kanadi, ki jih bo rešil iz
evropskega ozračja. To se pra-
vi, da jih bo potegnil od tam v
svobodo, kjer ni osebnega, ver-
skega in političnega preganja-
nja. — Dobro je povedala Rita
Larsen. Dobro je pa naredil tu-
di tisti slovenski študent, ki je
znal vzbuditi pozornost te ka-
nadske pisateljice, da je ravno
slovenskega novega Kanadčana
izbrala za junaka svoje zelo ze-
lo zanimive zgodbe. In prva po-
glavlja obetajo, da ne bo zani-
miva ta zgodba samo za Slovence,
ampak za vse naročnike in bra-
ce lista THE ENSIGN. (List si
lahko kupite ali naročite ali sa-
mo izposodite pri vsaki cerkvi.)

PODUREDNIK DOMOVINE
piše, da se je za ušesi popraskal,
ko je videl kako na kratko sem
oni dan enkrat odpravil. Kar
čedno mi je naročil, naj nikar
ne kršim svojih prispevkov,
zakaj včasih da je res kaj pre-
več tvarine za list, največkrat
pa ne. Tako piše tisti France iz
Clevelanda. Mož se boji, da ga
utegnejo zalotiti dnevi "kislili
kumaric," ko mora urednik iz
prstov svojih rok izsesati tvarino
za list, če sama od sebe ne pride.
Posebno pa skrbi France, tako
nekako namigava, kaj bo, če
njegovega gospodarja še nekaj
časa ne bo iz bolnišnice. Jaz sem
Francetovo pismo s primernim
priznanjem na znanje vzel in
zdaj spet pišem bolj na široko,
ali bolj čenčasto, če tako hočete.
To reč pa dajem v javnost zato,
da boste tudi drugi vedeli, kak-
šne skrbi imajo uredniki od ča-
sa do časa. Jaz mu prav radi hi-
tim na pomoč, ker sem pač skro-
men človek, pa še drugim dopis-
nikom iz Kanade in od drugih
tupo priporočam, da si vzemite
k srcu željo podurednika Fran-
ceta in imejte usmiljenje z njim.
Vsaj tako dolgo, da se Jaka vr-
ne in spet zasede svoj nadured-
niški prostor. Pri Domovini je
menda tako, da ima naduredni-
ka, urednika in podpredsedni-
ka. Kdaj se bo Jaka vrnil, bo
že Micka povedala. In kar se
mene tiče, če bi slučajno prišel
od dela in zaslužek, se bom pa
dal udeležiti pri Domovini za
pomožnega podurednika. Toda
pravi nič ne vem, kako velika bi
bila plača.

A. BABIČ, PERRON, Que-
bec, je pa oni torej nekaj kar čednih
povedal. Že zato je bilo čedno
njegovno pisanje, ker je imel za-
pisanih nekaj prijaznih besed
na moj naslov. Čisto toplo mi je
postalo pri srcu, čeprav vsa po-
mlad tisti dan ni bila v zraku
okoli mene. Ko sem pa naprej
bral Babičev dopis, sem začel po-
snemati Franceta pri Domovini
in sem se malo za ušesi popra-
skal. Saj ste videli, kakšne no-
ve naloge mi je naprtil dobri Ba-
bič. Ampak zagrabil je zelo
praktično in lepo izrazil, kje ute-
gne slovenske Nove Kanadčane
najpoprej čevlji žuliti. Res, ne-
sreča nikoli ne počiva in človek,
ki ni nanjo pripravljen, se lahko
zelo neprijetno zaplete. Oblju-
bim, da bom po najboljših močeh
vohal okoli po naročilu A. Babi-
ča, kako je z zavarovanjem no-
vih Kanadčanov za slučaj ne-
zgodbe, brezposelnosti in tako
dalje. Zaenkrat moram pa pri-
znati, da veliko o tem ne vem.
Morda me je preveč zanimala
sprva kanadska zgodovina, pa
sem take reči prezrl. Obetam
poboljšanje.

V DRUGEM ODSTAVKU
danasnjega svojega pisanja
sem že omenil THE SOCIAL
ACTION DEPARTMENT CCC.
Prav za prav je ta reč "iznesla"
(ta beseda v Babičevem dopisu
meni mi všeč...) to reč Rita
Larsen. Ampak ta ustanova,
mislim, bo ravno prava, da se
za informacije manj obrnemo.
Jaz mislim storiti to kar naj-
prej mogoče. Kadar dobim kaj
odgovora, bom povedal, kaj
sem zvedel, dajem pa kar tu
vsem nasvet, da se tudi sami za-
čnete z raznimi vprašanji, ki vas
mučijo v novi deželi, obratno
na oni naslov. Vsak primer
človekove zagate ima namreč

na sebi kake posebnosti, da se
ne da kar na splošno rešiti. Vr-
hu tega ne bo popolnoma nič
napačno, če kanadska katoliška
organizacija dobi več in več sti-
kov z našimi novimi Kanadčani
— in narobe. No, saj vem, kaj
vam sili na misel: Kako naj pi-
šemo, ko pa jezika ne znamo...
Na to odgovorjam: Poskusite
dobiti koga, ki bo za vas angle-
ško pisal. Če pa nikogar nima-
te, kar po slovensko pišite in o-
značite na koverti ali v pismu,
da je stvar pisana po slovensko.
Opazka Slovene Language jih
bo spravila v pravi tir in bodo
koga poiskali, ki bo vaše pismo
na angleško prevedel. Naslov:
Social Action Department —
CCC
c/o Rev. Marocco.
Ottawa, Ontario.

ZA DEKLETA, ki so itak po-
večini po mestih zaposlena, je
pa še najbolj pripravno, če se o
takih rečeh informirate pri Si-
sters of Service. Saj imate po
vseh večjih krajih že zdaj lepe
stike z njimi. Ko se zbirate v
njihovih prostorih ob prostih
popoldnevih, naprosite katero
od njih, da vam napravi kako
predavanje o kanadskih ured-
bah v zadevi socialnega zavarova-
vanja. To bi se menda reklo
po angleško: Social Security
Legislation. Lahko rabite tudi
kar besedo "Insurance." Vrh
tega ne pozabite, da so žene od
Catholic Women's League pose-
bej poklicane, da skrbijo za nove
Kanadčane. Te ženske deluje-
jo z roko v roki s Sisters of Ser-
vice in bodo zmerom z dobro
voljo priskočile na pomoč. Kon-
čno: Sola za angleški jezik, ki
jo pohajate večinoma vsi, si ste
zaposleni po mestih ali okolici
mest, vam je lahko v veliko po-
moč tudi v takih rečeh. Kakor
hitro ste toliko napredovali v
znanju jezika, da začnete ra-
zumeati predavanje ali vsaj kra-
tke razlage, naprosite učitelj-
ko, da vas seznanji s socialnimi
uredbami Kanade. In potem
ne pozabite napisati v Domovi-
no, kar ste se naučili in naučile.

KOLUMBOVI VITEZI, po
angleško: Knights of Columbus
so za naše može in fante kakor
ustvarjeni, da jih sprejmejo v
svojo sredo. Res je, da taka
organizacija ni kar takoj pri-
vlačna človeku, ki se čuti tujca
v tuji deželi. Duh, ki vlada v
takih organizacijah, se za spr-
va tuj, po domače povedano:
slovenska ta organizacija ni! In
no, saj se kaj takega itak je da
pričakovati. Pa če ni ravno
slovenska, je pa gotovo očelo-
veška in toliko širokogrudna,
da bo tudi Slovenec našel v nje-
nem okoliščini svoje mesto. Če
bi v kakem kraju večje število
naših mož in fantov pristopilo,
bi bilo celo popolnoma dobro u-
temeljeno upanje da se lahko
odsek do neke meje — poslove-
ni! In vsak član Kolumbovih
Vitezov je v organizaciji tudi
do neke meje zavarovan. Za
vse take reči se zanimajte, pa
se nikar pri tem ne bojite, da bi
se prehitro "potujčili" in od-
tegnili slovenstvu. Prav nič ni
treba take bojazni. Seveda,
kdor je kje na kmetih daleč od
središč, ne more kar na lepem
sprejeti vseh teh nasvetov. To-
da kmalu boste dokončali svoje
kontrakte in se bolj ali manj
svobodno gibali po Kanadi. Za-
tiste čase si zapomnite teh par
migljavcev, pa jih sami preizku-
sajte, koliko so praktični.

O SLOVENSKI KATOLIŠ-
KI LIGI tudi prav pametno pi-
še A. Babič. Ko sem tiste vrsti-
ce bral, mi je vzrojilo toliko ra-
zličnih misli, v tistem predelu
moje butice, ki je spravljen

malo nad nosom da bi najrajši
kar eno celo Kanadsko Lomo-
vino z njimi založil. Pa meram
poprej sam kaj vedeti, kaj bi
pisal.

Dopisi in drugo

Priznanje poklicev
v Kanadi

Belleville, Ont. — Pred par
tedni sem bil povabljen na ob-
čni zbor Andersonovih vetera-
nov v Bellevillu. To so poljski
vojaki, ki so bili v zadnji vojni
na strani Angležev. Po konča-
ni vojni se niso hoteli vrtni do-
mov, ker jih doma čaka ista u-
soda, kot je čakala naše fante,
ki so se vrtnili iz Vetrinja.

Na ta občni zbor so bili po-
vabljeni tudi predstavniki mini-
strstva za delo in ministrstva
za kmetijstvo ter razni drugi.
Med najrazličnejšimi važnimi
problemi, kateri so bili stavlje-
ni na dnevni red, je bil tudi ta
— kako je s priznanjem raznih
poklicev v Kanadi?

Doslej so bili ti Andersonovi
kakor jim navadno pravimo, za-
posleni največ na kmetijah,
kjer so morali vzdržati kon-
babe dve leti. Med njimi pa
je mnogo takih, ki so pred voj-
no doma vršili razne obrti. Ker
nekaterim že poteka dveletna
obvezna doba, je tudi njih pri-
šlo skrbeti, kako bo sedaj in v
bodoče, kako bi bilo, če bi se
jim nudila prilika začeti svojo
obrt, ki so jo opravljali v domo-
vini.

Tozadevno so bila stavišnja
torej ta vprašanja. Na ta vpra-
šanja, kako bo s priznanjem
poklicev so zastopniki odgo-
vili oziroma izjavili sledeče:

1.) Tisti, ki imajo spridevala:
a) vajeniška, b) pomočniška in
c) majsterske izpite in sileno,
se jim ta ne priznajo. Prizna-
vajo se jim le tedaj oziroma ta-
krat, ko bodo držali dveletno
dobo zaposleni v Kanadi, v ka-
teri koli delavnici njihove stro-
ke. Ta spridevala pa so lahko
pisana v poljskem ali katerem
koli drugem jeziku. Torej delo
oziroma poklic lahko izvršuje-
jo, toda ne dobijo samostojno-
sti ali obrti. Ko so pa izpolnili
dve leti, se jim nudi prilika, da
pred komisijo napravijo kratko
iskušnjo, nakar se jim izda ka-
tero koli izpričevalo navedenih
vrst.

2.) Emigranti, ki pa niso s se-
boj prinesli nobenih papirjev o
napravljenih izpitih, pa se tudi
lahko zaposle samo pod pogo-
jem, da bodo po preteku pet let
napravili potrebne izpite, nakar
se jim izdajo kanadski papirji
ali spridevala.

Kaj se hoče s tem doseči in
zakaj se zdi Kanadčanom to po-
trebno, podajam tu svoje mis-
ljenje in vtis, ki sem ga dobil
pri izjavah teh gospodov.

1.) Kanadske oblasti ne očeo-
naenkrat zaposliti preveč tu-
jih obrtnikov v svoje stroke za-
to, ker bi moglo delati emi-
granti ceneje, pa se zato kanad-
ski obrtniki upirajo.

2.) Možno je, da pride z no-
vimi naselenci tudi precejšnje
število zmožnejših ljudi, ki bi
mogli prej ali slej tu in tam
konkurirati kanadskim obrtni-
kom.

3.) Precejšnje število je tudi
takih, ki posedajo najrazličnej-
še spridevala in razne dokumen-
te, kateri včasih tudi istini ne od-
govarjajo ali pa dotični, ki jih
posedajo, nimajo odgovarjajo-
če zmožnosti in tudi ne znanja.

Vsekakor je to nekaj vredno,
da lahko vršijo svojo poklicno
priliko, čeprav ne samostojno
in nazadnje se tudi te

komisijske formalnosti opravi-
jo in ti se lahko po pretečenju
dobi osamosvojsi.

Drugače pa bo, hočem reči —
malo težje z ljudmi, ki so prišli
sem s kakršnimi koli akadem-
skimi poklici ali pa z drugimi
poklici (obrtne šole, trgovske
šole, trgovske akademije, sred-
nje kmetijske šole itd.). Važen
problem bo v bodoče z našimi
akademiki, ki bi radi končali
svoje študije tukaj v tujini. —
Kaj bo treba tukaj storiti, bom
pa prihodnjič omenil, enaga mo-
jih predlogov. Mislite na to,
ker bo zelo važen problem, ki ga
moramo skušati rešiti.

Kankler William,
R. R. 4, Belleville, Ont.

Naše novo
versko društvo

Toronto Ont. — Letošnja Ve-
lika noč je nam slovenskim mo-
žem in fantom v Kanadi prines-
la nekaj novega. V Torontu
smo imeli ta dan ustanovni se-
stanek društva Najsvetejšega
Imena (angl. The Holy Name
Society). Vem, da se bo še
marsikdo razveselil te novice,
kot smo se je mnogi v Torontu.
Mnogi pa ne veste še, kaj je to
in čemu. Na sestanku nam je
preč. gospod dr. Kolarič takole
povedal:

V Kanadi smo slovenski mo-
že in fantje prišli v čisto druga-
ko okolja, kot smo jih bili navaje-
ni od doma. V domovini je bilo
naše življenje tako preprosto,
domače in samoposebi razum-
ljivo da nismo imeli drugih skr-
bi in težav, kot so vsakdanje
življenje. Tu je bilo pa na pr-
vi pogled vse drugače. In se-
da, ko smo se po deželi že ne-
koliko razgledali, smo prav go-
tovo vsi mnenja, da je tu živ-
ljenje drugačno in da nanj ni-
mo bili pripravljeni. V prvi
vrsti nam pesa in pojema vera.
Saj ni čudno. Raztreseni po
širni Kanadi, osamljeni, morda
v tujeverskem okolju, dač od
katoľških cerkva in skoraj brez
naših duhovnikov; in potem to-
liko slabih vzgledov v tovarni-
na, stanovanju, na cesti, v zabav-
liških in vsepovsod. Vse to nam
ubija vest in po njej vero ter
verski ponos in naše prepriča-
nje. Naša vera pa je prva in
največja dobrina, ki smo jo pri-
nesli iz domovine s seboj in jo
moramo ne samo ohraniti za
vsako ceno, temveč še utrditi in
pomnožiti. Zato nam je po-
trebna živa in delavna verska
organizacija.

Slovenec smo po pravici po-
nosni na svojo kulturo. Sma
narod kmetov, delavcev in obr-
tnikov, toda po omiki in pravi
srčni kulturi smo lahko v zgled
mnogim mogočnim narodom.

Kdo nam je posredoval to kul-
turo? Privzgojili smo si jo v
naših katoľških kulturnih or-
ganizacijah in verskih društvih.
Zato nam je tudi tu potrebna
katoľška organizacija, da nam
bo kazala pot, ki je vredna člo-
večkovega dostojanstva.

Kjerkoli bi se danes naselili,
povsod bi prišli med dva tabo-
ra, od katerih vsak se mrlično
hiti organizirati, da bi prehitel
druga, bil sam bolj strupen,
udaren in sam sebi izčiščen. To
sta tabora za komunizem in
proti njemu. Naše prepričanje
v tem oziru se je izkristaliziralo
že doma. Po misljenju in de-
lovanju smo odločni protiko-
munizmi. Komunizem je močan
v svoji ideji, zato ga bomo pre-
magali le z boljšo idejo, ki je
v katoľški veri. Ker je, pa ko-
munizem organiziran, potrebna
jema tudi mi močno in poveza-
no katoľško organizacijo.

Društvo Najsv. Imena je ka-

toliška verska organizacija, ki
je po Kanadi in Zdr. državah
zelo razširjena. Skoraj v vsaki
fari obstoja. Njena pravila
predpostavljajo ameriški način
farnega življenja, a vendar nu-
dijo tudi nam vse, kar od kake
verske organizacije pričakujemo:
Široko kulturno delovanje,
pošteno in lepo zabavo ter raz-
vedrilo, tesneje nas poveže z
verskim življenjem Kanadčanov,
predvsem pa nam bo plemen-
tila srca ter vodila naše
versko življenje.

Ko nas je duhovni vodja č. g.
dr. Kolarič povabil, da stopimo
v društvo Najsv. Imena, je ta-
koj pristavil: tudi vse druge
naše fante in može morate pri-
peljati v naše vrste. Društvo
Najsv. Imena naj poveže prav
vse, ki smo našli v Kanadi novo
domovino, da po njem zaživimo
tako plodno versko in kulturno
življenje, kot smo ga imeli do-
ma. Razdalja ne sme biti ni-
komur ovira. Torej tudi možje
in fantje v Novi Scotiji ali Al-
berti ali še dlje tam v P. Co-
lumbiji ste vabljeni, da se vpi-
šete v naše novo društvo.

Nekateri smo bili radovedni,
kako bo to društvo organizira-
no, da bo živo in uspešno, ker
smo tako daleč narazen. In tudi
na to smo dobili pojasnilo:

Prej ali slej bodo vsi prosti
kontrakta in si bo vsak lahko
prebral službo in kraj. Prav
gotovo bo večina prišla sem v
Toronto ali vsaj v bližino, kar
je čisto prav, da se priporoča,
drugi bodo stremeli pa vsaj po
tem, da se naselijo v mestih,
kjer jih bo več skupaj. Vse ta-
ke skupine naj ustanove potem
samostojno društvo v svojem
kraju, zvezo pa naj drže z dru-
štvom v Torontu in duhovnim
vodjem. Kjer bo možno, naj se
priključijo farnemu društvu
The Holy Name Society, kar bo
gotovo vsak župnik z veseljem
pozdravil in dal na razpolago
cerkvene prostore za sestanke
in druge prireditve.

Sedaj je za vsakega vpraša-
nje, da se čimprej priključite
član. Priključite se s naslovom po-
šljite preč gospodu dr. Jakobu
Kolariču, 131 Birchmont Road,
Toronto 13, Ont. ali pa g. Feliks-
su Sabancu, 41 Sylvia Ave.,
Toronto, Ont. Kjer vas je
več, se domenite in pošljite pri-
jave skupaj. V odzivu bo en
odbornik skrbel za pismen stik
z vsemi, ki se bodo priključili.
Od njega boste prejeli še po-
drobnejša navodila za nadalj-
nje organiziranje in delo. Res
je vsak začetek težak toda cilji,
ki jih imamo pred seboj, so
vredni, da doprinesemo zanje
tudi velike žrtve. Gre za tvoje
zveličanje, slovensko ime in za
lepšo bodočnost nam vseh.

Ivan Kukovica.

Opomba: Kot zapisnikarja na
omenjenem sestanku, me je
prečastiti gospod dr. Kolarič
naprosil, naj objavim kratko
poročilo o sestanku in poziv
vsem našim možem in fantom,
naj se prijavijo društvu I. K.

Tito ima tudi besedo. —
Slika nam predstavlja jugo-
slovanskega maršala Tita,
ko je nagovoril III. jugoslo-
vanski ljudski kongres in je
v svojem govoru obtožil
kominform, da hoče v Ju-
goslaviji zaneti državljansko
vojno. To je bil eden
njegovih najtrpežnejših go-
vorov proti Moskvi. Postu-
lo ga je 1.640 delegatov.

Čemu ograja?

Ko je nekdo šel Chaplin mi-
mo pokopališča, je dejal: "Če-
mu ima pokopališče prav za
prav to visoko zidovje? Takoj
se mora odstraniti! Tisti, ki v
njem počivajo, ne morejo vo-
ven. Tisti pa, ki še živijo izven
zidovja, nimajo nobenega inte-
resa priti noter."

DELO DOBIJO

Dekle dobi delo

Dekle, ki je vajeno dela v
gostilni in restavraciji, dobi ta-
koj delo kot strežnica (wait-
ress). 6 dni na teden, od 7 ju-
traj do 4 popoldne. Plača po
dogovoru. Zglasite se na 5238
St. Clair Ave. (87)

Ženska za hišna dela

Ženska dobi delo za splošna
hišna dela; dober dom za za-
nesljivo osebo, ki ima rada otro-
ke. Priporočila potrebna. Dobi
stanovanje in dobro plačo. Po-
ključite ER 1402. (89)

MALI OGLASI

Iščajo stanovanje

Dva odrasla, oba zaposlena
želita dobiti 3 — 4 ali 5 sob.
Sta brez otrok in brez domačih
živali (psov ali mačk). Kdor
ima kaj naj pokliče MU 3569.
(88)

Christiania Lodge and
Cottages

Edwardsburg, Mich.

The Lodge has 30 rooms, with con-
necting shower and toilet. There are
17 cottages with private shower and
toilet. Central dining room with Ameri-
can-European cooking.
All sports: golf, dancing, tennis and
shuffleboard, horseback riding, private
beach, boating and fishing. Indoor
games. Cater to overnight guests.
Located in Christiania Lake in a
grove of large trees. 160 acres of pri-
vate playground on US 112.
Write for folder.

CHRISTIANA LODGE

DOMINIC KRASOVIC, Prop.

Phone 9126F5

P.O. Edwardsburg, Mich.

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCIS ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za
vaše domove, automobile
in poštivo.

IVanhoe 4231

18115 NEFF ROAD

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike

Šopke in cvetlice lahko
brzjavimo na vse kraje
Albin in Fred Thomas
(Tome), lastnika

15800 Waterloo Rd.—IV. 3200

BENEŠKI ZASTORI

Napravimo po vaši meri jekle-
ne beneške zastore. Izbera 3
barv v jeklu in razne barve tra-
kov. Frank Adamič da zanes-
ljivo delo in po zmerni ceni.

TRU-SHADE VENETIAN

BLIND CO.

22812 Nicholas Ave. zadej

RE 7075 RE 6969

ONE DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

YOUR BUY WORD

Take one capsule every day for 30 days
and you will receive the complete
vitamin and mineral supplement
that is essential for good health.
This is the only capsule of its kind
that is guaranteed to be 100%
effective.
Take one capsule every day for 30 days
and you will receive the complete
vitamin and mineral supplement
that is essential for good health.
This is the only capsule of its kind
that is guaranteed to be 100%
effective.
Take one capsule every day for 30 days
and you will receive the complete
vitamin and mineral supplement
that is essential for good health.
This is the only capsule of its kind
that is guaranteed to be 100%
effective.

MILES LABORATORIES, INC.

Indianapolis, Indiana

Stara mama

(POVEST)

"Prenizko čeniš samo sebe, Luiza," je rekla gospa Klara mirno. "Povej mi, kako je z Gordonom. Noel in Judita menita, da se prav zares zanima za Heleno Dale. Si tudi ti takega mnenja?"

"Mnogo zahaja tja," je odgovoril Erik, a kaj takega utegne biti tudi brez posebnega pomena. Njen oče Ottway je odličan človek, samo preveč bahiški."

"Lord Ottway je dostojanstven, če je to tisto, kar hočeš povedati," je rekla Luiza. "Jaz upam, da bo Gordon vzeti Heleno. Zelo gresta skupaj."

"Da bi bila zelo primerna drug za drugega — ne bi rekla," je dejala gospa Klara počasi. "Dekle se zdi nekam trdo — samo s seboj zadovoljna. Vendar pa ne smem reči, da mi je zoprna."

"Jaz pa bi si samo tega želela, da bi kaj podobnega storila tudi Judita," je nadaljevala

Luiza. "Skoraj gotovo je, da se bo zavrnila s kakšnim brezpomembnim človekom."

"Če bi bil ta brezpomembni človek dober, bi jaz nič ne rekla," je pripomnila gospa Klara.

Ko je Luiza vstala, da odide, ji je gospa Klara sledila v spalnico, kjer je bila odložila svoj kožuh. Zelo rada bi ji bila nekaj povedala. Slutila je, da so neke besede, ki bi utegnile omiliti tole grenko razpoloženje, samo najti ni mogla pravih. Hude skrbi so ji stiskale srce. Vedela je, da je Erikova potrpežljivost skoraj pri kraju, in da le težko prenaša ženino ujedljivost. Luiza je šele zadnje čase pograbila ujedljivost kot orožje — kar je zadnje znamenje, da se ljubezen poslavljaja — in vendar je gospa Klara čutila, da Luiza Erika še ljubi, da bi tudi rada bila drugačna, da pa jo nekaj zadržuje, neka čudna skrotovitost v njeni naravi. Zdela se ji je kakor ženska, ki poganja svoj sibi ki čoln vedno naprej v nevarni tok, pa praven ves čas s sibi kim in usmiljenja vrednim glasom kliče na pomoč. In gospa Klara se je vprašala, ali sploh še kdo sliši ta krik razen nje same.

"Jaz sem edina oseba na svetu, ki ji morem pomagati," si je mislila in obenem v srečo molila k bogu, ki razume čenške — če tak bog sploh biva.

Nekaj dni nato je poslala Luizi vabilo, naj bi jo prišla obiskat.

"Samo če se mi posreči, da se ne pokažem preveč tašča," si je mislila, "bom mogla kaj doseči."

Ko je Luiza prišla na obisk, je gospa sedela na stolu z visokim naslonilom poleg ognjišča. Vsa soba je dišala po frezjah, in nekaj jih je gospa imela zataknenih spredaj na svoji sivi obleki.

"Luiza, prav posebno sem si želela, da se pogovorim s taboj. Upam, da boš iskrena do mene, kakor tudi jaz hočem biti iskrena do tebe."

"Prepričali se boste, da sem zmerom pripravljena za iskrenost," je odgovorila mlada žena.

"Tedad tem bolje. Mi hočeš

odgovoriti na vprašanje: Ali Erik stoji vse, kar je v njegovi moči, da bi te osrečil?"

Luiza je privzdignila obrvi. "Kakšno čudno vprašanje! Da, mislim vsaj tako — kolikor pač zna storiti. Zakaj pa to vprašujete?"

"Zato ker vsakdo na prvi pogled vidi, da ti nisi srečna, in to je meni zelo hudo."

"Tudi jaz bi rekla, da ljudje to vedo. Ne morem jim zatiskati oči. A srečna res nisem."

"Prav to sem si mislila. Ali pa bi mi mogla povedati, zakaj ne? Erik je imej srečo v mnogih drugih rečeh, zato nerada vidim, da bi bil ravno njegov zakon polomijaj."

"Rada vam verjamem."

"Vidva bi morala biti srečna. Imata vsega; tudi poročila sta se iz ljubezni, mislim. Prepričana sem, da si ti od svoje strani storila vse. Zato mora biti Erikova krivda."

Luiza je začela smenati rokavice, brada pa se ji je začela trepetati kakor pri otroku, ki se bo zdaj zdaj zjokal.

"Kriv menda ni nobeden. Pač ne spadava skupaj. Erik bi bil moral vzeti žensko, ki bi mu rada ves dan sedela pri nago in mu pravila, kako čudovit človek je. Nekakšen odmev."

"Ali si prepričana, da bi mu to ugajalo? A recimo, da bi mu — navsezadnje —"

"Ne!" je odločno vzkliknila Luiza. "Je dosti drugih ljudi, ki mu pripovedujejo, kako izvrstni so njegovi govori in kako čudovit človek da je. Jaz pa ne bom trčila v njihov r.g. Od svoje žene bo slišal resnico, pa naj mu je ljuba ali ne."

"Torej ti nisi mnenja, da bi bili njegovi govori izvrstni?" je rahlo pritiskala gospa Klara.

"Upam si reči, da so, toda"

"Menda si dejala, da mora od tebe slišati resnico. Če res dobro govori, bi jaz mislila, da bi bil vesel, če bi mu to tudi ti rekla. Če vresuješ vanj in v njegovo spretnost, Luiza bi si jaz želela, da mu to tudi pokažeš. Ti si morda niti ne predstavljaš ne, koliko bi to njemu pomenilo."

Luiza je vstala in stopila k oknu.

"Njegove zmožnosti in spretnosti mi njegovi občudovalci kadijo pod nos leto za leto. In jaz sem tega sita do grla."

"In si ti edina, ki ga nikoli ne pohvali in opozumi? Možu se mora to zdeti precej bridko."

Luiza se je naglo zasuknila od okna proti nji.

"Želim mu pokazati da ga ne more občudovati vsakdo in te mu prilizovati. Jaz hočem biti njegova poguba."

"A, saj sem si mislila. Torej ravnaj vendarle v njegov blagor?"

"No, ker sem obljubila, da bom iskrena; ne, vsaj mislim, da ne. Pa si ne vem pomagati. Zakaj naj bi bil tak ljubljeneč bogov? Meni življenje ni lahko in prijetno. Zakaj naj bi bilo njemu?"

"Razumem," se je gospa Klara naenkrat zasmejala. "Oprosti, Luiza, a v tej luknji se skriva nekaj precej smešnega."

"V kakšni luknji?"

"Ker ti želiš biti nekakšna srajca. Bog se usmili, saj sama ne vem, zakaj sem se zasmejala. Toda, ljuba moja, na svetu je tako strašno malo sreče. Pozabila sem, da je še med dobrimi ljudmi mnogo takih, ki jo teptajo."

Nekaj hipov sta obe molčali.

"Po mojih mislih storim najbolje, če za nekaj časa kam odidem," se je spet oglašila Luiza.

"Da. Tako naredi," ji je pri-trdila gospa Klara. "To bi bila izvrstna reč za vaju oba. Odidi od Erika toliko časa, da boš vesela, če ga boš ob vrnitvi spet zagledala."

"Tudi če bi bila vesela, mu nikoli ne bi privoščila tega zadoščenja, da bi za to vedel."

Gospa je spet poklicala na pomoč božanstvo, ki razume ženske.

"In vendar ga ljubiš, Luiza," upoštevajo, in jih je zato užajena zapustila? Jaz sem jo že. Ostali otroci še ne vedo ne, vem, da ga. Nekega dne boš morda spoznala, kako zelo, pa bi utegnili biti prepozno. In to bo žalost. Vedela boš, da bi bila morala samo roko stegniti. Si taka kakor otrok, da veš. Si že kdaj videla punčko, ki se je igrala z drugimi otroki, pa se je domislila, da jo premalo

"COME ON OVER

...and get
Domestic-ated
NOW!"

Find out how easy and how fine home sewing can be with a modern Domestic Sewing Machine! It's simple and satisfying with such "Make-you-want-to-sew" features as forward and reverse sewing... four-point feed that guides the material straight and true... "tailor-made" buttonholes... plus all the frills and refinements you can name. Come in for complete demonstration.

Prices from 139.95

FREE DEMONSTRATION

24 months to pay

We give cash discount instead of Eagle stamps

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6202 ST. CLAIR AVE.

JOHN SUSNIK

—AND THE WORST IS YET TO COME
—In najhujše bele pride

Don't Forget Mother's Day

G. WHISKERS

Flowers
The Perfect Tribute to
MOTHER
Mother's Day... May 8th

K. S. K. JEDNOTA

★★★★★

POSOJUJE DENAR

članom KSKJ po 4% obresti

nečlanom po 5% obresti

na zemljišča in posestva

brez kake provizije

ali bonusa

★★★★★

Posojila so napravljena na tak način, da se na
glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

Flowers for Mother's Day
CVETLICE ZA MATERINSKI DAN

Member of T. D. S.
We Telegraph Flowers Everywhere

Se priporoča

James A. Slapnik

6620 St. Clair Avenue

HEnderson 8824

V BLAG SPOMIN

ENAJSTE OBLETNICE SMRTI PRE-
LJUBLJENE IN NIKDAR PO-
ZABLJENE HČERE IN
SESTRE

AGNES ZOBEC

ki je v cvetu življenja za vedno v
Bogu zaspala, dne 3. maja 1938.

Enajst let Te krije zemlja,
truplo v grobu tam leži.
draga preljubljena sestra in hčerka,
v srečo živi ljube spomin.

Sladko počivaj tam v grobu,
v tistem tam v kraju miru,
duša na večno plačilo
naj živi pri večnem Bogu.

Žalujejo ostali:

FRANK in AGNES ZOBEC, starši;

FRANK, EDWARD, ALPHONSE,

bratje;

FRANCES, VIDA, EMILY, ESTHER,

sestre;

TETA in STRIC.

Cleveland, O., May 3, 1949.

Kapitol v cvetju. — Slika nam predstavlja slavne
washingtonske črešnje v cvetju. V ozadju slike je videti
beli Washington Monument. Slika je bila posneta zvečer.